

เทศบาลตำบลสังคม

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2550

เทศบาลตำบลสังคม

อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม
ว่าด้วยเรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

หลักการ

เพื่อออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม ว่าด้วยเรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550 ใช้บังคับในเขตเทศบาล
ตำบลสังคม โดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติรักษาราชความสะอาดและความเป็นระเบียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.
2535 ประกอบกับ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

เหตุผล

ด้วยเทศบาลตำบลสังคม ได้ประกาศให้เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสังคม
ตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรายละเอียด ในเทศบัญญัติให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับ
สถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่ง
ปลูกสร้างและสุขาลักษณะ การจัดสถานที่ การวางสิ่งของ การอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมตลาด กำหนดเวลา
เปิดและปิดตลาด กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย
ภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขาลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รับรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง
การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุชำรุดและการป้องกันภัยร้ายของโรคติดต่อ คณะกรรมการเทศบาลตำบล
สังคม จึงขอตราเทศบัญญัติขึ้นมา เพื่อให้สภาพเทศบาลพิจารณาเห็นชอบและใช้บังคับเป็นหลักในการปฏิบัติงานในเขต
เทศบาลตำบลสังคม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม ว่าด้วย ตลาด พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ประกอบกับ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลสังคม โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสังคม และได้รับอนุมัติจากนายอำเภอสังคม จังหวัดเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม เรื่อง ตลาด พ.ศ 2550"

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลสังคม เมื่อได้ประกาศไว้ในปีที่เปิดเผยแพร่ สำนักงานเทศบาลตำบลสังคมแล้ว เจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสังคม เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2543

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับ ที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีลิ่นเหม็น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งของเอกชนหรือของทางราชการซึ่งปกติจัดให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารกันมีสภาพเป็นของสดประกอบหรือปุงแล้ว หรือซึ่งเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดให้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสังคม

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติภารกิจ

เทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. ผู้ใดจะตั้งตลาด ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการบัญชีของตลาดที่จะตั้งสถานที่จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตลาดที่ตั้งขึ้นก่อนเทศบาลต้องใช้บังคับให้ถือว่าเป็นตลาดซึ่งได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์ สำหรับตลาด ต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 10 แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ 3,000 บาท

ข้อ 7 ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 แล้ว จะขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ 8. สถานที่ตั้งเป็นตลาดและ การปูลูกสร้างในสถานที่นั้น ต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(2) ทางเข้า - ออก ตลาด ต้องอยู่ห่างจากทางแยก ทางร่วมของทางสาธารณะไม่น้อยกว่า 200 เมตร

(3) เขตตลาดต้องอยู่ห่างจากเขตวัด หรือเขต มาปนกิจสถาน หรือเขตโรงเรียนไม่น้อยกว่า 200 เมตร

(4) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง

(5) บริเวณพื้นท้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(6) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่ายเพื่อรับน้ำให้หลีไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการกำจัดน้ำโดยการตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(7) ต้องมีแสงสว่าง และการระบายน้ำอากาศให้เพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(8) ที่วางขายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุถาวรทึบ ถูกสุขลักษณะ แยกเป็นหมวดหมู่ หมายความตามประเภทสินค้า และกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้ชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ หมายความแยกต่างหากจากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้า - ออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวข้างต้นจะต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(9) ทางเดินของตลาดมีลักษณะตั้งต่อไปนี้

ก. ทางเข้า - ออก ของตลาดต้องมีอย่างน้อย 2 ทาง ความกว้างของทางเข้า - ออก ต้องน้อยกว่าทาง 2 เมตร ในกรณีที่ทางเข้า - ออก สดดให้อาคารอื่นจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

(10) ต้องจัดให้มีร้านหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปปลูกพล่าน

(11) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขาภรณ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(12) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อประปาและหอระบายน้ำทึบให้เพียงพอ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(13) ต้องจัดให้มีที่สำหรับจอดรถยนต์ในบริเวณตลาด ในอัตราส่วนพื้นที่ของอาคารตลาด 240 ตารางเมตร ต่อ 1 คัน

(14) ต้องปฏิบัติการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ข้อ 9 ในกรณีที่สถานที่ตั้งเป็นตลาด และการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้แก่ สุขลักษณะเมืองรายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 8 ได้

ข้อ 10 ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

(1) ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกแก่การใช้

(3) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามกำหนดที่คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(4) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการดับเพลิงที่ใช้การได้ทันทีตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดได้

(5) ต้องจัดให้มีที่เก็บหรือรับฝากรถจักรยานและรถจักรยานยนต์

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้งตลาดเดิมแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 12 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติตามที่เป็นที่ได้กำหนดไว้ตาม ข้อ 8 (8)

ข้อ 13 ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเป็นร้อย ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรักษาสั่วมให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ
- (2) ต้องจัดให้มีคิณงานทำความสะอาดด้านในเพียงพอ และต้องทำความสะอาดพื้นตลาดทางระบายน้ำและส่วนอื่น ๆ ทำบริเวณตลาดให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่น หรือทำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) ต้องจัดให้แสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน
- (5) ดูแลไม่ให้บุคคลใดนอกจากผู้ที่มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน
- (6) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย ปลอดภัย จากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสังคมแก่การทำความสะอาด ระหว่างเวลาเปิดตลาด
- (7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอยตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปปั้งไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อขายอาหาร
- (2) สะสม หมักหมม หรือเททิ้ง สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรังอันเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (3) ก่อเหตุจุดไฟไว้ในลักษณะรึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่าจะเกิดอันตราย
- (4) ทำให้นำสะอาดสำนักปะไว้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

หรือสิ่งปฏิกูล

ข้อ 15 ผู้ใดจะเข้าขายของในตลาด ต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดผู้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นควร และผู้ร้องไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กิโลกรัมได้

- (6) มิให้ผู้ใดเข้าไปขอทานในตลาด
- (7) ห้ามน้ำยาณพาหนะผ่านเข้าไปในตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (8) การกระทำอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 16 หากผู้ขายของในตลาดประสงค์จะเปลี่ยนตัวผู้ขายใหม่ ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และให้นำความในข้อ 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 17 ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดต้องนำสินค้าเข้าไปขายในตลาดหรือสถานที่เจ้าพนักงานห้องดินกำหนดให้เท่านั้น

ข้อ 18 ผู้ได้เป็นผู้ขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ แต่ยังไม่ได้ยื่นคำร้อง ตามข้อ 15 ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องภายใน 30 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 19 ใน การเข้าขายของในตลาด ผู้ได้รับอนุญาตซ่วยขายของต้องปฏิบัติตามนี้

(1) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้ำออกมาให้ถือว่าสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า 150 เซนติเมตร จากพื้นตลาด เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประนาทั้งๆ

(3) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(4) ใช้เครื่องปอกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบ ปุ่ง อาหารให้พ้นฝุ่นละอองสตอร์น้ำใจ และรักษาเครื่องปอกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(5) ใช้น้ำสะอาดในการปูรุ่ง แฟ ลังอาหาร และภาชนะ

(6) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(7) ใช้วัสดุที่สะอาด นอ หรือ ใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(8) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุการเชื่อมว่าเป็นโรคติดต่อ ทำ ประกอบ ปุ่งหรือ

ข่ายอาหาร

(9) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขายและเลิกขาย

(10) ให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มอยู่ที่ถูกสุขาภิบาลตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ประจำที่วางขายของตน

(11) ต้องได้รับการป้องกันโรคติดต่อตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(12) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องสุขาภิบาลและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานห้องดิน

ข้อ 20 ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปุ่ง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของขึ้นในตลาด เมื่อมีเหตุการเชื่อมว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพานหนะและได้รับแจ้งเป็นหนังศือว่าตนเป็นพานหนะของโรคแล้ว

ข้อ 21 ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 02.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 22.00 น. เว้นแต่จะให้กำหนดเป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องดินเป็นพิเศษ

ข้อ 22 ผู้ได้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 5 มีความผิดต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และอาจถูกสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไป

ข้อ 23 ผู้ได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 24 ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่แห่งใดเป็นตลาด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจลั่งพากให้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน สิบหัวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกลั่งพากให้ใบอนุญาตแล้วสองครั้ง ถ้ากระทำความผิดอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเดียก็ได้

ข้อ 25 ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโจรคิดต่อ หรือพำนะนำโรงติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าเข้าขายของต่อไปต่อไปจะเป็นอัตราราดตุลักษณะของประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาไม่อนุญาตให้ขายของในตลาดได้

ข้อ 26 ใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นฯ ออกให้เมื่อยังไม่ถึงวันที่เขียนใบอนุญาต

ข้อ 27 ใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันให้เทศบัญญัติ ให้คงใช้ต่อไปจนถึงอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 28 ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต จำหน่ายสินค้าและอัตราค่าเช่ามีดังนี้

28.1 ค่าใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดสด ฉบับละ 50 บาท/ปี และต้องมาเยี่ยมหนังสือเพื่อขอต่ออายุทุกปี ก่อนใบอนุญาตครบกำหนด 1 เดือน ถ้าเกินเวลาที่กำหนด ปรับฉบับละ 20 บาท

28.2 อัตราค่าเช่าอาคารในตลาดสดตารางเมตรละ 50 บาท/ปี

28.3 อัตราค่าเช่าแผงลอยประจำ ขายของในตลาดสด ฉบับละ 50 บาท/ปี

28.4 อัตราค่าธรรมเนียมเข้าขายของในตลาดสด สำหรับร้านค้าเร่ขายของเบ็ดเตล็ดตารางเมตรละ 10 บาท/วัน

28.5 อัตราค่าเช่าแผงลอยขายของในตลาดสดตารางเมตรละ 5 บาท/วัน

ข้อ 29 ให้นายกเทศมนตรีตำบลลังคม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

(นายนิเวศน์ แก่นพรม)

นายกเทศมนตรีตำบลลังคม

เห็นชอบ

(นายภัลลพ พิลา)

นายอำเภอสังคม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการจังหวัดหนองคาย

คำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เข้าขายของในตลาด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เรียนนายกเทศมนตรีตำบลสงค์

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี
เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เข้าขายของในตลาด.....

ประจำปี พ.ศ..... ที่วางขายของเลขที่..... ชั้นตั้งอยู่เลขที่.....
ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

นามผู้ซื้อขายของ(1).....

(2).....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามเทศบัญญัติ/ข้อบังคับและเงื่อนไขที่ได้วางไว้ทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขายของในตลาด

เรียน นายกเทศมนตรี

ขออนุญาตเข้าขายของในตลาดสด

เห็นควรออกใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดสดได้

ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด

เลขที่..... เลขที่..... สำนักงาน.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น..... อันญญาตให้.....
อายุ..... ปี สัญชาติ..... เสื้อชาติ..... ด้านนี้.....
บ้านเลขที่..... ถนน..... ตำบล.....
อำเภอ..... ท้องถิ่น.....
ตามความในข้อบังคับเรื่องตลาดและสถานที่ของเอกชนลำหรับประกอบหรือสะสมอาหารพืชศักราช.....
เจ้าพนักงานนี้ได้เข้าด้วยตัวผู้ถือใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมฉบับละ..... บาท (.....) ต่อปี

ให้ไว้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
และถ้าอายุวันที่.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้รับเงิน

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ให้แสดงใบอนุญาตไว้ในที่ประกอบการ